

36. vuosikerta

4/2005

Sössö

Miten fuksivuosi kului?

Sössö testaa:

Otaniemen ruokalait

**Ajan hengen mukaisesti
populismiin sortuva
Sähköinsinöörkillan
äänenkannattaja**

sposti: sosso@tky.hut.fi

web: www.tky.hut.fi/~sik/sosso/

Toimitus

Päätoimittaja

Teemu Lepola

Apusössöt

Nina Lagus

Jori Lallo

Samuli Kauranne

Aki Oksanen

Taittaja

Anne Myller

Vapaat

Erkki Valtonen

Vuokko Pekkola

Emilia Kaivosoja

Pekko Ahtiainen

Pyry Ekholm

Jarna Hartikainen

Maria Maksimov

Lennart Sandström

Antti Rantakallio

Pekka Wallin

Tommi Kähkönen

Aki Lähdesmäki

Aleksi Harri

Outi Koski

Julkaisija

TKK:n Sähköinsinöörilta ry

Otakaari 5 A, 02150 Espoo

puh: (09) 451 2211

Paino

Scanseri Oy, Helsinki,

Materiaalin toimittaminen

Sössö noudattaa sananvapautta hyvän maun rajoissa. Lehti on kaikille kiltalaisille avoin ja kaikki jutut pyritään julkaisemaan. Jutuntynkää voi toimittaa sähköpostilla (sosso@tky.hut.fi).

Pääkirjoitus 3.6.2005

Pitkä kuuma kesä

Tuskaillessani kevään viimeisten tenttien kanssa toivoin että voisin siirtää aikaa hieman eteenpäin. Kuinka ihanaa olisikaan olla taas täyspäiväisesti töissä. Työt tehdään työajalla ja muu aika on vapaa-aikaa. Opiskelukausi opiskelun ja vapaa-ajan välinen raja hämärtyy, sillä opiskeluun liittyvät velvollisuudet voi hoitaa juuri silloin kun itse parhaaksi näkee. Ainakin omassa kesätyöpaikassani työt tehdään työpaikalla työajan puitteissa ja muulloin ei töistä tarvitse välittää. Tietysti pitää kuitenkin huolehtia siitä, että löytää myös seuraavan työvuoron alkaessa työpaikalle työn vaatimassa tilassa, mutta tämä ei ainakaan toistaiseksi ole osoittautunut mitenkään hankalaksi.

Nyt olen siis ollut taas pari viikkoa kesätöissä, ja kieltämättä viihtynytkin hyvin. Mutta silti jollain omituisella tavalla kaipaan jo takaisin opiskeluiden pariin. Kaipaan sitä ihanaa tunnetta kun voi todeta, että ehkä tuo luento tai laskuharjoitus ei olekaan juuri nyt niin tärkeä, vaan voi siirtää heräämistä vaikkapa parilla tunnilla ja opiskella kyseisen asian itsenäisesti. Mutta en silti valita. Täytyy olla tyytyväinen että sain kesätyöpaikan sellaisesta paikasta, joka ei ollut kesätyöpaikkalistallani kohdassa ”jos ei mitään muuta löydy niin sitten tuonne voi hakea”. Lisäksi luulen että kun pari edessä olevaa kesätyöntä on suoritettu, niin vapaa-ajan mielekkyys kasvaa entisestään. Toisaalta jatkaakseni filosofista pohdintaa, luulen että syyskuussa olen taas innokkaana ilmoittautumassa syksyn kursseille, varsinkin kun tutkintouudistus tuo vielä oman jännityksensä mukaan soppaan.

Jotta ei pääkirjoitus menisi täysin pelkäksi jargonin jauhamiseksi (Wordin automaattinen kieliasuntarkistajakin on näköjään sitä mieltä että sana jargon kuuluu suomen kieleen), tahdon toivottaa kaikille erittäin miellyttäviä ja nautinnollisia kesäkuukausia.

On mukavaa viettää jälleen kesää,
silloin saa melkein kaikkialta....jäätelöä.
Kuumalla yritän karttaa ahtaita hissejä,
mielummin katselen kauniita...maisemia.
Keskikesällä vietetään railakkaasti Jussia,
itse toivon että voisin silloin...hyvin.
Juhannuksen kunniaksi voi sitten vaikka anoa,
jos kauniilta neidolta heltiäisi...suudelmaa.
Kesän kunniaksi täytyy kyllä vähän hillua,
ja toivoa vaikka saavansa...lottovoiton.

Päätoimittaja

Teemu Lepola

Sössö

4/2005

Yksinkertainen
ja tyylikäs
kansikuvakilpailun
voittajaotos.

Kuva: Pyry Ekholm

Tässä numerossa:

4	Kiltautiset ja lainaukset	
5	Hyviä, huonoja ja vanhoja viestejä
Osastonjohtaja Wallinin tervehdys.	
6	Miten fuksivuosi meni?	
8	Tupsufuksin mietteitä	
9	Teekkari + tytöt = Teekkaritytöt	
10	Sössö testaa: Otaniemen opiskelijaravintolat	
13	Sotakirjeenvaihtajan palsta: Viestimies hajoaa luonnossa	
14	Opintopalsta: Sähkö- ja tietoliikennetekniikan osaston kurssien parhaimmisto vuodelta 2004	
15	Puhiksen kesätervehdys	
16	Aurajoen rannoilla	
18	Teekkaritenniksen mykistävä comeback kustannusalalle
Samalla selviää, mikä on TeTe.	
20	Yhteistyökumppanien tervehdykset	
21	Lipaston kirjeenvaihtaja: Digiboksi	
21	EESTEC - Connect them all!	
22	Sadepäivän varalle
Muutama konkreettinen vinkki myös kauniiden kesäpäivien luovaan käyttöön.	
23	Fuksi ja shanghai-taulukot	

Kiltauutiset

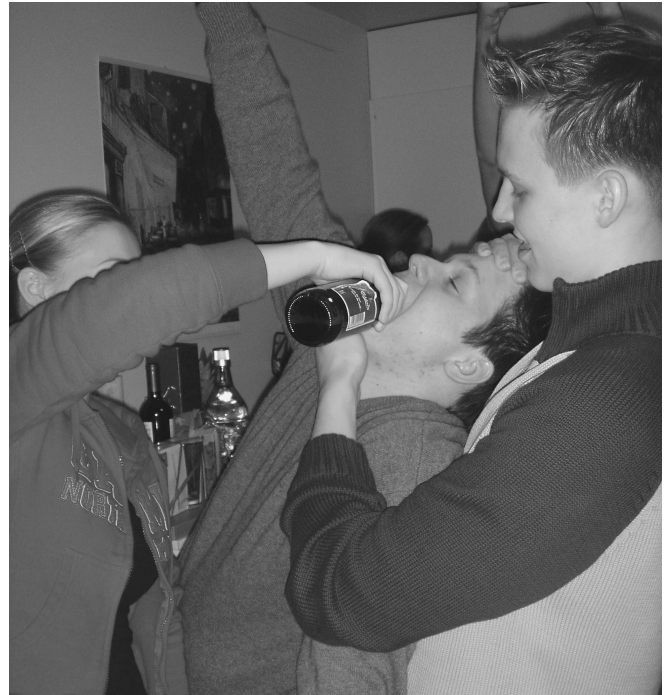
Juuso Parkkinen valittiin teräsfuksiksi

Wappuna julkistettiin vuoden teräsfuksi, ja tittelin (tai oikeastaa haalaritaskun) sai ansaitusti killassa isäntänä toimiva Juuso Parkkinen. Lisäksi jaettiin viisi fuksirohvessoorin ja seitsämän fuksilisurin arvonimeä. Kaikkiaan lakin sai Wappuna 114 SIK-fuksia.

Sössön valokuvakisa ratkesi

Kilpailun voitti Pyry Ekholm sähköisen säkenöivällä otoksella, joka komistaa tämän lehden etukantta. Myös takakansi ja osa lehden kuvituksesta on kilpailuun osallistuneita kuvia. Sössö kiittää osallistuneita ja toivottaa onnea voittajalle.

Täytekuva

Kuva: Pekko Ahtiainen

Kaverille kanssa.

Lainaukset

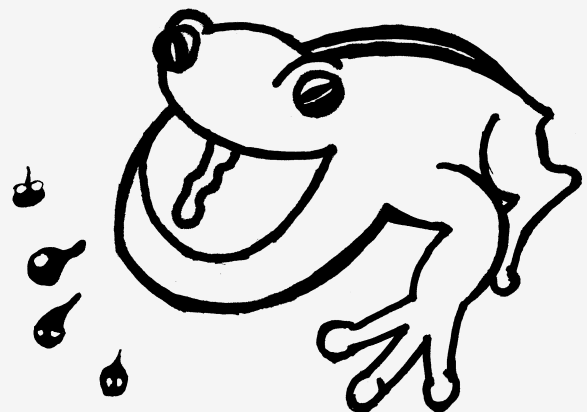
Tällä kertaa lainaamme muita lehtiä, koska meillä ei ole mitään omaperäistä sanottavaa.

Tietokonepaketin mukana tulevat useimmiten kelvottoman huonolaatuiset ämyrit, joita nimitetään virheellisesti kaiuttimiksi. Ne toistavat varsinaisen äänen sijaan lähinnä häiriötä, eikä niillä pidä kuunnella musiikkia tai pelien ääni-tehosteita - ei edes Popedaa.

(Tekniikan maailma 9/05)

He is fucking pussy, Ruutu laukoi ruotsalais-lehdille tarkoittaen varovasti suomennettuna Hedströmin olevan vellihousu.

(Iltasanomat 6.5.2005)

Piirros: Antti Karilainen

Hyviä, huonoja ja vanhoja viestejä

Osastonjohtajan tervehdys niin uusille kuin vanhoillekin opiskelijoille.

Teksti: Pekka Wallin

Kuva: Pyry Ekholm

Kasvu ja laatu perustuvat kumminkin liki kaikkialla informaatioteknologioitten tarjoamiin uusiin mahdollisuuksiin.

Alamme diplomi-insinööreille riittää töitä. Näin teollisuudesta sanotaan. Ja miksei riittäisi, antaahan informaatioteknologia uusia mahdollisuuksia muita aloja enemmän sekä nyt että tulevaisuudessa. Osaamisen ja myös innostuksen on kumminkin oltava kilpailukykyistä. Kilpailu on kova tosiasia yksilölle ja kaikenkokoisille yhteisöille. Kilpailu pakottaa mm. tekemään tuotteet siellä, missä se on taloudellisesti mahdollista. Suomalaisenkin yritysten tuotantopainotteinen toiminta on monessa tapauksessa hoidettava Suomea alemman kustannustason maassa. Toinen vaihtoehtohan on toiminnan lopettaminen. Tämä lienee vanha tuttu juttu. Mutta, kuten sanottu, alamme diplomi-insinööreille siis riittää tässä maassa töitä.

Media viestii alamme irtisanomisista ja koulutuksen ylitarjonnasta jatkuvasti. Tämä kielteinen viesti menee hyvin perille koululaisille ja muille. Informaatiotekniikka-alan koulutusohjelmiin pyrkiä siksi vuosi vuodelta vähemmän opiskelijoita. Aloituspaiikkoja halutaan jo vähentää liikaa, koska koulutus-tarvetta ei nähdä eikä innostuneita pyrkijöitäkään ole enää riittävästi. Median bisnekseen ei kuulu valitettavasti kunnolla pääviestimme viesti, siis sen, että informaatioteknologia antaa uusia mahdollisuuksia muita aloja enemmän. Tämä on vakavanolainen yhteiskuntapoliittinen pulma. Kasvu ja laatu perustuvat kumminkin liki kaikkialla informaatioteknologioitten tarjoamiin uusiin mahdollisuuksiin. Väärällä perusviestinnällä on vääriä vaikutuksia. Tämä voi käydä yhteiskunnalle kalliiksi.

Osaston laboratorioissa luodaan laajalla rintamalla uutta ja rakennetaan lukemattomia aloja tukien parempaa tulevaisuutta. Iloista kilkutusta siis riittää. Koko joukko uusia innostavia koulutus- ja tutkimusaloitteita on taas idea-asteella. Kesäkauden jälkeen päästään katsomaan, mitä osastolla ja laboratorioissa on tekeillä.

Osastonjohtaja Wallin työn touhussa.

Miten fuksivuosi meni?

Kun kolmeneljäsosaa fuksivuodesta oli jo takana, otimme sen kunniaksi selvää, kuinka fuksien vuosi oli kulunut ja mitä heille kuului juuri silloin.

Teksti: Vuokko Pekkola ja Emilia Kaivosoja
Kuvat: Anne Myller

Kysyimme:

1. Mitä kuuluu?
2. Mikä on ollut ¾ vuotesi kohokohta?
3. Entäpä pohjanoteeraus?
4. Kerro ¾ vuoden känniäliöteko – omasi tai jonkun toisen SIK-fuksin!
5. Ja vielä lopuksi: kuinka tästä eteenpäin?

Ja näin meille vastattiin:

BIO, mies

1. Erittäin hyvää, mutta matikan väärät vastaukset harmittavat. Vähän on nälkä, kun söin vain hapankorppuja aamiaiseksi.
2. Sain kämpän kylästä.
3. Aamulla huomasin, että kaapissa oli mätiä tomaatteja. En ollut ehtinyt syödä niitä. Tomaatit ovat kalliita!
4. Jotkut nakuili laivalla – en minä!
5. Ovari kerrallaan...

TLT, mies

1. Ei mitään
2. Lakinlaskiaiset – niissä oli kuulemma hauskaa.
3. Lakinlaskiaiset...
4. Oksentaminen kaverin haalareiden taskuun ja oksentaminen kaverin seinälle.
5. Jatketaan edellisen kysymyksen merkeissä...

EST, mies

1. Hyvää.
2. Intistä kotiin pääsy.
3. 3 viikon koeputki.
4. Eräs nimeltä mainitsematon henkilö jäi Otakaarella alasti kiinni poliisien ajovaloihin...
5. Opiskellen...

BIO, mies:

1. Eipä kummempia. Töitä on liikaa, mutta se on pelin henki.
2. Se, kun selvisi viimeisestä tentistä ja tajusi pääsevänsä lomalle.
3. Pohjanoteeraus saattaisi olla L1:n alun aiheuttama avuttomuuden tila.
4. Kymmenistä vahingoista viisastuneena en päässyt syksyllä yllättämään itseäni. Etkoileminen Tapiolassa tuotti kuitenkin yleensä ongelmia; jotenkin, vaikka vain "keskustaan", osaaminen oli useasti ylivoimaista ilman harhailua ja neuvoja.
5. Keväällä on pääsiäinen ja vappu. Muuten ollaan kai suossa ja savessa, tai ainakin ojassa.

EST, mies:

1. Ihan hyvää kiitos.
2. Eläkeläisten viimeisin keikka Tavastialla ja sitä seuranneet jatkot.
3. Edellisen kohdan jälkeisen päivän krooninen väsymystila.
4. Hirveässä tuiskeessa OUBSin haastateltavaksi meneminen Graviksessa.
5. Vielä paremmin toivottavasti.

EST, mies:

1. Kohtuullista. Vähän tuppaa ryhti painumaan kumaraan työtaakan alla, mutta aurinko rupeaa jo piristämään.)
2. Teekkarina laskiaismäki, muuten Joululoma.
3. Sikajuhlat selvin päin: ei ollut mukavaa. (noh, sika sentään oli hyvää)
4. Eihän me teekkarit taideta osata edes hölmöillä kunnolla. Tasaista örvellystä, suurempia kömmähdyksiä ei tule mieleen.
5. Kuhan tästä kesään asti hengissä selviäis (L2, koodauksen projekti yms.), ehkä se elämä taas voittais.

BIO, mies:

1. Vallan mainiota. Hyvä meininki!
2. Hmm.. Vaikea nimetä mitään yksittäistä kohokohtaa, kivaa on kuitenkin ollut melkein koko ajan (paitsi silloin, kun pureskelee kynsiä tenteissä). Ehkä hienointa on ollut kokea tunne siitä, että teekkarit eivät oikeasti ole sellaisia kuin humanistit ajattelevat heidän olevan.
3. Taitaapi olla Lakinlaskijaiset.. Hehe.. Niistä ei ehkä toivu koskaan. En tiedä, milloin lähdin pois. En muista, miten pääsin kotiin. Heräsin seitsemältä aamulla haalari ja takki tiukasti päällä, kengät jalassa sängyn päältä. Päässä jyskytti, oli yhtä aikaa kylmä ja kuuma ja luuli (ei, TOIVOI) kuolevansa. Oli kyllä todella paska fiilis.
4. Hmm.. Tähänkin on vaikea keksiä mitään yksittäistä tapausta. Sikkiläiset on kuitenkin kaikki melkoisia kanniääliöitä. Ja hyvä niin.
5. Päivä kerrallaan. Pitää muistaa, että jokainen tsäänssi on kuitenkin - kaikesta huolimatta - mahdollisuus.

Mitä voimme tästä päätellä?

Fukseillemme kuuluu pääasiassa hyvää, vaikkakin opintojen sujuminen – tai ainakin niiden aiheuttama suuri työ määrä – jossain määrin huolestuttaa vähintäänkin osaa fukseista.

Kohokotien joukkoon mahtuu varsin laaja kirjo: suurinta suosiota taisivat saavuttaa erinäiset musiikilliset elämykset, loma, sekä oma kämpppä. Pohjanoteerauksiksi useat fuksimme

Montako fuksia mahtuu puhelinkoppiin?

kokevat jotkin opintoihin liittyvät asiat ja toiset juhlinnan liian selvänä tai liian kannissa sekä liiallisesta kannista seuranneen krapulan.

Haastateltujen kertomista kanniääliöteista voidaan päätellä fuksien olleen ainakin välillä melkoisessa tuiskeessa, vaikka mitään äärimmäisen radikaalia ei korviimme kantautunutkaan. Myös fuksien tulevaisuudennäkymissä on havaittavissa selkeä kaksinjako: osa keskittyy opintoihin ja osa hauskanpitoon.

Yleisesti ottaen haastateltumme vaikuttavat olevan tyytyväisiä fuksivuoteensa ja hyvää näin.

Perinteinen laskiaismäki Ullanlinnamäellä.

Oluenjuontikilpailu Øhlhävissä oli yrittämisen makua.

Tupsufuksin mietteitä

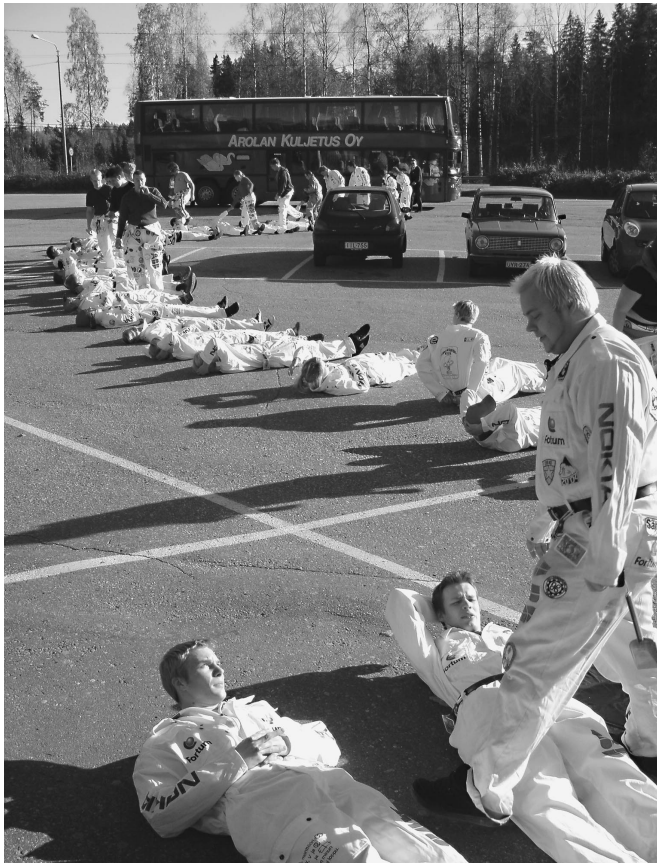
Fuksivuosi on hieno ja monella tapaa kerrassaan ainutlaatuinen jakso elämässä. Vajaaseen vuoteen mahtuu hämmästyttävän paljon uusia ihmisiä, paikkoja ja tapahtumia. Näin jälkikäteen tarkasteltuna tuo mennyt vuosi myös kului harvinaisen nopeasti.

Teksti: Nina Lagus

Kuvat: Anne Myller ja Pekko Ahtiainen

Vuosi sitten syyskuun alussa olin yksi niistä monesta fuksista, jotka pienen jännityksen vallassa istuivat A-salissa ja odottivat, mitä tulisi tapahtumaan. En tuntenut ketään muuta sähkön fuksia entuudestaan ja pääarakennus ja Sähkö-osasto vaikuttivat ensitutustumisella melkoisen sokkeloisilta. Muutaman

Haalareista voi olla fuksillekin iloa.

ensimmäisen päivän informaatiotulva vaati hiukkasen sulattelua, mutta siitä se vuosi kuitenkin alkoi ja eteni.

Syyslukukausi kului paljolti uusiin kuvioihin ja ihmisiin tutustuessa, mutta joulukuun mennessä olin jo pikkujuhlissa päässyt jyvälle siitä, mistä tässä kaikessa saattaisi olla kyse. Uusia kavereita oli kertynyt vino pino, muutama juhla, sauna-ilta ja ekskursio oli tullut koluttua ja jokunen kurssinkin olin suorittanut. Kevät jatkui uusilla kursseilla ja uusilla kujeilla ja huipentui tietysti wappuun ja tupsulakkiin.

Fuksivuoteen kuuluu oleellisesti teekkarikulttuuriin ja teekkariteen tutustuminen. Fuksikortti, jonka kaikki ensimmäisen vuoden opiskelijat saavat, on siinä apuna. Lakkiin vaadittavien merkintöjen kerääminen on paitsi hauskaa myös hyödyllistä. Teekkarikulttuuriin tutustumisen lisäksi on tarkoitus tutustua myös toisiin opiskelijoihin. Kavereiden kanssa opiskelu sujuu rattaissammin ja luennoilekin on hausempi mennä.

Sitsit, saunat, muut riennot ja virkistystoiminta ovat suotavia sekä fuksille että vähän vanhemmallekin teekkarille, mutta itse asiaa eli opiskelua ei sitäkään parane unohtaa tai laiminlyödä. Ala-asteelta yläasteelle siirryttäessä opettajat varoittelivat, että työmäärä kasvaa ja oma vastuu lisääntyy ja lukioon mennessä ainakin minä sain kuulla samat saatesanat. Korkeakoulussa ainakin vastuu lisääntyy, kun jokainen voi itse säädellä opiskelutahtiaan. Akateeminen vapaus vallitsee, mutta vapauden vastapainoksi tulee vastuu: Kukaan ei enää ole niskan takana vahtimassa, onko ne laskut nyt laskettu ja muut tehtävät tehty. Jokainen vastaa itse itsestään ja opintojensa etenemisestä ja jokainen voi syyttää tai kiittää itseään tuloksista. Työmääränsä saa jakaa vapaasti, parhaaksi katsomallaan tavalla.

Vielä ei kuitenkaan tarvitse murehtia ensi syksyn opintoja. Nyt nautitaan kesästä. Haluaisin toivottaa uusille fukseille onnea opiskelupaikan johdosta ja kaikille muillekin hauskaa kesänjatkoa ja tulevaa syksyä.

Teekkari + tytöt = Teekkaritytöt

Teekkareita on paljon. Ja tyttöjä on paljon. Jostain syystä teekkarityttöjä on kuitenkin vähän, vain noin 20 % koko teekkarikansasta. Teekkaritytöt on yhdistys, joka pyrkii kokoamaan nämä harvat tytöt yhteen ja järjestämään ohjelmaa laidasta laitaan, niin että joka tytölle löytyisi jotain mielenkiintoista tekemistä.

Teksti: Jarna Hartikainen

Kuvat: Jarna Hartikainen ja Outi Koski

Tyttöjen oma yhdistys Otaniemessä ei ole mikään uusi idea, sillä samanniminen yhdistys perustettiin ensi kerran jo 1930-luvulla. Toiminta kuitenkin hiipui hiljalleen ja lakkasi kokonaan 1970-luvulla kerhotilan menetyksen myötä. Tytöt kuitenkin jäivät Otaniemeen ja tarve yhteiselle kokoontumispaikalle ja tyttöjen väliselle yhteistoiminnalle säilyi. Niinpä Teekkaritytöt perustettiin uudelleen nykyisessä muodossa vuonna 2001 palvelemaan Otaniemen sukupuolisen vähemmistön tarpeita. Yhdistyksen uutena kotina toimii Jämeräntaival 7:ssä sijaitseva Ykköspesä, jonne tytöt säännöllisen epäsäännöllisesti kokoontuvat. Pesän hienouksiin kuuluu ehdottomasti takka, jossa voi vaikkapa paahtaa vaahtokarkkeja!

Teekkarityttöjen toiminnan tarkoituksena on tarjota tytöille ohjelmaa, jota muut teekkariyhdistykset ja kilit eivät tarjoa tai toimintaa jota on ”muuten vain” kivempi puuhata mieluummin tyttöporukalla. Tapahtumia järjestetään pari kertaa kuukaudessa, joista jokainen voi valita ne itseään eniten kiinnostavat.

Tunnetuin tapahtuma on syksyisin järjestettävät tyttösisit. Tyttösisiteillä kerrankin tyttöjen hento laulu ei huku poikien matalaan mörinään, kun syömään ja juhlimaan kokoontuu vain hamehelmoja. Suosittu on myös syksyisin ja keväisin järjestettävä hemmotteluilta. Hemmotteluillassa voi mm. saunassa kokeilla kasvonaamioita, antaa kosmetologin hoitaa kynnet kuntoon, sekä samalla mussuttaa suklaata ja maistella viiniä. Lisäksi vuoden aikana on vierailtu taidenäyttelyissä, muotimessuilla, ampumaradalla, juostu Naisten Kymppi ja katsottu Sinkku-elämää-marathonissa yksi sarjan tuotantokausi putkeen. Myös miehuuden iloja on testattu kalsarikänni-illassa istumalla kauhtuneet kalsarit jalassa juoden olutta ja syöden makkaraperunoita!

Teekkarityttöjen ei ole tarkoitus olla feministinen naisasioita puolustava aateseura, vaan yhdistys, jonne kaikki teekkaritytöt ovat tervetulleita viettämään aikaa ja pakoilemaan hetkeksi teekkaripoikien inttikertomuksia. Poikia ei ole tarkoitus sortaa, vaan myös he ovat tervetulleita mukaan toimintaan. Tosin vain ulokejäseninä.

Mukaan toimintaan pääsee parhaiten liittymällä sähköpostilistalle. Tämä onnistuu täyttämällä nettisivuilla ”jäseneksi” -lomake. Ja kotisivuhan löytyy osoitteesta <http://www.tky.fi/yhd/tety>

Sössö testaa - Otaniemen opiskelijaravintolat

Kyllästyttikö kouluruokailun iki-ihanat perusherkut ilman valinnanvaraa? Onneksi Otaniemessä on useita vaihtoehtoja lounaspaikaksi. Sössö testasi niistä yleisimmät.

Teksti: Sössö-testaustiimi

Kuvat: Pyry Ekholm

Dipolissa on laaja valikoima ruokaa ja lisukkeita.

Opiskelijaravintoloista saa asiallisen lounaan, eikä hintakaan ole opiskelijoille paha. Peruslounaan saa useimmista paikoista tasan kahdella eurolla ja maksaessaan muutaman kymmenen senttiä lisää, saa myös leivät ja lasillisen maitoa tai mehua. Joissain paikoissa on lisäksi euron tai pari kalliimpia erikoisempia annoksia. Luentotauot aiheuttavat lähes joka paikassa jonoja, ruuhkapiikin osuessa kahdentoista tienoille. Opiskelijahintaiset lounaat saa näyttämällä maksaessa opiskelijakorttia, tai sen puuttuessa maksukuittia TKY:n jäsenmaksusta. Tähän testiin on valittu mukaan suurimmat ja yleisimmät ruokapaikat ainakin sähköläisen näkökulmasta.

Alvari

Sijaitsee TKK:n päärakennuksessa, heti pääoven läheisyydessä. Useat peruskurssit järjestetään päälafkalla ja niinpä Alvari onkin monien fuksien suosima ruokapaikka, ja saattaapa seassa olla joku vanhempikin peruskurssien suorittaja.

Alvarissa on kaksi linjastoa, joista toinen on ainakin ruuhka-aikoina varattu vain henkilökunnan käyttöön. Pääruoan yhteydessä olevia määrärajoituksia kannattaa noudattaa, muuten kassatäti huomauttaa välittömästi. Samoin, ellei opiskelijakortti ole näkyvissä.

Ruoka ja salaattit ovat yleensä laadultaan hyviä, maku on aika neutraali, mutta vastapainoksi mausteita löytyy kiitettävästi. Jonot ovat monesti pitkiä, jopa ruokalan ovesta ulkopuolelle, mutta siinä onkin kätevä tarkistaa mitä sinä päivänä on tarjolla. Viihtyisyyttä laskee monesti havaittava tungos ja ahtaus, mutta muuten kelpo paikka.

Dipoli

Yllättäen Dipolissa, Käpyoven luota rappuset toiseen kerrokseen ja ollaan Otaniemen Sodexho-keskittymän päämajassa. Monilla osastoilla on omat ruokalansa, joihin ruoka tuodaan Dipolin keittiöstä, ja niinpä ruokalistatkin ovat niissä samat.

Linjaston käyttäminen täällä saa takuuvarmasti pienen fuksin pään pyörälle, joskus jopa vanhemmankin satunnaisten Dipoli-ruokailijan. Kannattaa käydä itse kokemassa linjasto-suunnittelun monisärmäisin timantti; ensimmäisillä kerroilla saa pyöriä ja sählätä saadakseen kaiken haluamansa, mutta ei kannata nolostua, sillä kokemus tuo varmuutta.

Pääkeittiönä Dipolin syöttölässä on aina hyvää ja tuoretta ruokaa, myös lisukkeissa ja juomissa on tavallista enemmän vaihtoehtoja. Ruokailupuoli on erillään muista osista ja siksi tilava ja viihtyisä. Aukioloajat ovat pidemmät kuin muilla, sijainti vaan hieman kaukana.

Skuppila

Sähkön Sodexho-ruokala, eli puhekielessä Skuppila, majailee S-osaston Valotalossa. Sijaintinsa ansiosta se on varmasti sähköläisten eniten käyttämä ruokapaikka, vaikka eivät muutkaan paikat ole kuin muutaman minuutin kävelymatkan päässä. Siispä ansioina täytyy olla muutakin kuin lyhyt matka.

Huolimatta ruuhka-aikojen jonoista, Skuppilan ruokalinja vetää yleensä hyvin. Kätevintä on käyttää ruokapukkeita, jotka helpottavat niin ruokailijan kuin henkilökunnankin elämää. Skuppilasta löytyy myös hyvä valikoima muutakin

pikkusyötävää; kahvin lisäksi voi valita kunnan pullan tai ostaa välipalaksi sämpylän tai hedelmiä.

Sodexhon ruokalistasta löytää useimmiten itselleen maistuvan vaihtoehdon ja täälläkin itse ruoka on ihan hyvää, ainakin niin kauan kuin sitä riittää. Skuppilan henkilökunta on Otaniemen ravintoloiden paras, myös monien kyselyjen perusteella. Tehokkaaseen syömiseen käy ruokalan puoli ja viihtyisemmän syömisympäristön taas tarjoaa Nettikahvila. Skuppilasta löytyykin melkein jokaiselle jotakin, mikä ehkä osaltaan selittää miksi se on niin suosittu.

Smökki

Servin Mökissä, eli Smökissä, ruokailupalvelua pyörittää tällä hetkellä Unicafe. Smökkiin on melko lyhyt matka sähköltä, mutta varsinkin tekkarikylässä asuville se on lähellä kotoa katsottuna. Päivisin Smökissä saa ruokaa, myös viikonloppuisin, ja iltaisin samassa paikassa järjestetään monesti sitsejä ja bileitä.

Ruoka on melko perustavaraa, mutta hieman kalliimpi vaihtoehto on usein ihan hyvää. Erikoisuutena täältä saa pitsaa jokaisena päivänä ja hintakin on kohtuullinen, mutta ruuhka-aikana sen odotteluun saa varata hetken jos toisenkin. Leipäpöydässä on runsaasti vaihtoehtoja ja leipää saa ottaa nälästä riippuen enemmänkin.

Smökki tuo valinnanvaraa lounasvalikoimaan ja sieltä löytää syötävää, etenkin viikonloppuisin. Täällä lounaseen sisältyy aina juoma ja leipäpöytä, tosin samalla minimihintakin on hieman kalliimpi kuin muualla. Kokonaisuutena kohtuullinen suoritus, jos listasta löytyy maistuva ruoka ja pitää Unicafen ravintoloista.

Täffä

Otakaarella sijaitsevassa Teknologföreningenin osakuntatalossa toimii arkipäivisin myös opiskelijaravintola, jonka keskiviikkoinen spagetti on jo elävä legenda. Sinne kävelee nopeasti sekä sähköltä että päälafalta ja ruokaa saa aina sulkemisaikaan saakka. Ruokalistalla on otettu toiveita hyvin huomioon ja välillä on hauskoja teemaviikkoja. Täffällä ruoka on yleensä hyvää ja sitä on reilusti. Samaa ei valitettavasti voi sanoa leipävalikoimasta, joka koki taannoin melkoisen inflaation. Salaattiakaan ei voi kehua, mutta se on valitettava tosiasia useimmissa Otaniemen opiskelijaravintoloissa. Toisaalta täällä saa reilulla neljällä eurolla ala carte -annoksen, joka on erittäin hyvä hintaansa nähden ja perjantaisin on vakiona parempi lounas normaalihinnalla.

Täffällä saa yleensä mahansa täyteen ja listalla on usein hyviä ruokia. Puolen päivän aikaan joutuu helposti jonottamaan pitkään, mutta jono etenee kuitenkin ripeästi. Henkilökunta on välillä tympeää, mutta tehokkaaseen syömiseen paikka on erittäin sopiva. Tunnelmaa saattaa löytyä kesällä myös terassilta.

Ylhäältä alas: Alvari, Smökki, Täffä ja Skuppilan nettikahvila.

Keltsu

Dipolin Täffän puoleisessa päädyssä sijaitsee Ravintola Cantina, jota myös Keltsuksi kutsutaan. Kyseessä on aivan oikea ruokaravintola, jossa on myös A-oikeudet. Keltsu on arkisin auki puoleenyöhön asti ja keittiökin on auki puoli yhteentoista asti illalla. Ruokalistalla on normaaleja ravintolaruokia, naposteltavista pitsoihin ja pihveihin.

Lounasaikaan täällä on seisova pöytä, jossa saa syödä vaihtuvia ruokia ja pitsapaloja niin paljon kuin jaksaa. Hintaa tällä lounaalla on suunnilleen kahdeksan euroa. Lounaspöydästä, samoin kuin muistakin ravintolan ruoista, saa opiskelijakortilla kymmenen prosentin alennuksen. Listaruoista löytyy päteviä vaihtoehtoja ja pitsatkin ovat kiitettävän kokoisia ja maukkaita.

Keltsussa on tunnelmaa ja iltaisin siellä onkin ihan kiitettävästi väkeä. Täällä on myös laaja lehtivalikoima ja suurempia urheilukisoja näytetään videotykillä. Muuten ohjelmia pyörii telkkareissa ja musiikki soi taustalla. Porukalla käytäessä voi pelailla useita seurapelejä, joita henkilökunnalta saa lainaksi.

Keltsuta saa ruokaa ja juomaa myös iltaisin.

Yhteenveto

Ravintola	Plussat	Miinukset	Arvio
Alvari	* laadukas ruoka * sijainti	* jonottaminen * ahtaus	****
Dipoli	* hyvä ruoka * hyvä salaatti * viihtyvyys	* sijainti	*****
Skuppila	* hyvä ruoka * runsas valikoima * henkilökunta	* ruoka usein loppu	*****
Smökki	* pitsaa * hyvä leipäpöytä	* salaatti * hinnoittelu * ei kovin viihtyisä	***
Täffä	* ruokavaihtoehdot * ala carte	* jonottaminen * salaatti ja leipä	****

Sotakirjeenvaihtajan palsta, osa 4:

Viestimies hajoaa luonnossa

Kevät on saapunut ja samoin leirit. Tämä ei merkitse mitään muuta kuin valokaapelin loputonta vetämistä ja sotilaskodin munkkien ylimenekkiä.

Teksti: Jori Lallo

Kuva: Tommi Kähkönen

Aamut eivät tunnu loppuvan, vaikka niitä kuinka yrittäisi repiä aamukammasta. Tosin mikäs tässä on valittamaan kun ei niitä kokonaisuudessaan ole ollut paljoakaan. Huumoria tähän harmaaseen arkeen tuntuukin riittävän loputtomiin, kun päivittäin saa huudella tuleville alikersanteille kaksi numeroa käsittäviä lukuja. Tätä kirjoittaessani aamukampa on juuri keventynyt puoleenväliin, eli maaginen TJ-luku on 41. Se on vielä prosentuaalisesti paljon koko palvelusajastani, mutta reservin aurinko paistaa horisontissa jo niin korkealla, ettei pikkuseikkoihin tule takertua.

Wappu tuli ja myös meni, mutta hyvä maku siitä jäi. Ei siis ihmeekään miksi vanhemat teekkarit ovat jaksaneet painottaa fuksiwapun tärkeyttä. Lomatkin sitä varten irtosivat loppupeleissä uskomattomalla tuurilla, koska muutin wappupäivänä (ehkä pahin mahdollinen ajankohta, en suosittele). Toki lomaaanomuksessa mainitsin myös teekkarilakin vastaanottamisen, mutta sille skapparit nauroivat melkein päin naamaa. Olkoon tämä todiste siitä kuinka paljon täällä Suomen armeijan intendenttuoriosastolla arvostetaan akateemista maailmaa ja sen perinteitä. No eräs toinen inttikaveri haki lomaa pelkän lakin saamisen toivossa ja eipä niitä kyllä hänelle koskaan myönnettykään.

Nyt on jäljellä enää yksi kunnon leiri, Salpa'05-sotaharjoitus, joka on samalla joukkueemme loppusota. Se ei tiedä mitään muuta kuin puoltatoista viikkoa ilman suihkua sekä vähintään toistakymmentä kilometria valokaapelin vetoa maastopuvussa ja taisteluvälineissä. Luvassa on siis varmasti hikiä ja paskaista duunia ja nyt kaduttaa oikeasti, että menin vapaaehtoisesti ilmoittautumaan kaapeliryhmään. Se on nyt parin leirin jälkeen osoittautunut ehkä tuplasti rankemmaksi työksi kuin kahden muun ALVI-ryhmän hommat. Nämä kun vain laittavat mastot pystyyn ja suuntivat peilit. No, tyhmä saa olla, muttei tykkimies.

Ensi Sössössä muistellaan jo varmasti armeijaa, kun se on takanapäin, mutta tässä terveiset Vekaranjärveltä tältä osaa. Viestimies Lallo kuittaa.

Sähkö- ja tietoliikennetekniikan osaston kurssien parhaimmisto vuodelta 2004

Opinto-
palsta

Kurssiarviointien perusteella on jälleen laitettu paremmuusjärjestykseen sähköosaston kursseja. Vuonna 2004 arvioitiin yhteensä 134 kurssia, ja 302 opettajaa. Kurssien yleiskeskiarvo oli 3,66 ja opettajien 3,88. Yhteensä palautteita tuli noin 5600 kappaletta, joista puolet saatiin webin kautta ja puolet paperilomakkeiden välityksellä.

Syksyllä osastolla siirrytään kokonaan sähköiseen palautejärjestelmään, jolloin siihen päivitetään mahdollisuus antaa palautetta myös ruotsin tai englannin kielellä. Alla olevassa listassa kurssit ovat keskiarvojärjestyksessä. Listalle pääsivät vain sellaiset kurssit joita oli arvioinut yli viisi opiskelijaa.

Kurssi / keskiarvo / annettujen palautteiden lukumäärä

1. S-114.155 Yrityspeli	4,62	60
2. S-55.152 Piirisimulointi APLACin avulla	4,62	13
3. S-96.170 Numeerinen sähkömagnetiikka	4,55	11
4. S-81.135 EMC in Power Electronics	4,50	10
5. S-118.102 Illumination engineering and electric installations	4,50	8
6. S-89.540 Audio Signal Processing	4,42	24
7. S-17.103 Electromechanics and Electric Drives	4,38	8
8. S-114.601 Bayesilaisen mallintamisen perusteet	4,33	9
9. S-89.580 Äänenkäsittelyn seminaari	4,29	7
10. S-113.141 Elektroniikan luotettavuus	4,27	11
11. S-55.141 Piirianalyysi 1 (PBL)	4,25	28
12. S-81.160 Power System Harmonics	4,25	8
13. S-17.203 Modelling of Magnetic Materials	4,22	23
14. S-89.510 Signaaliprosessorit ja äänenkäsittely	4,20	25
15. S-81.310 Sähkökäyttöjen ohjaus	4,20	10
16. S-38.133 Tietoverkkotekniikan laboratoriotyöt	4,19	31
17. S-114.760 Emootiot ja kommunikaatio	4,17	30
18. S-81.270 Signal Processing and Soft Computing in Industrial Electronics	4,17	6
19. S-114.790 Kommunikaatio ja kognitio	4,14	7
20. S-118.217 Illumination engineering I	4,11	9
21. S-88.212 Signal Processing in Telecommunications 2	4,09	23
22. S-69.140 Puolijohdeteknologian lab I	4,08	13
23. S-96.410 Antenniteoria	4,07	14
24. S-118.910 Käytännön sähkötekniikkaa	4,07	29
25. S-89.320 Kommunikaatioakustiikka	4,06	34
26. S-114.780 Havaitseminen ja toiminta	4,03	94
27. S-55.141 Piirianalyysi 1 (tavallinen)	4,00	179
28. S-55.159 Piirisynteesi	4,00	24
29. S-114.100 Laskennallinen tiede	4,00	45
30. S-81.112 Suuntaajatekniikka	4,00	11

Loput listasta löytyy osoitteesta http://users.tkk.fi/~sopinto/opetuksen_laatu/yhtveto4.htm.

Puhiksen kesätervehdys

Kesä on vihdoinkin tullut. Nyt on aika ottaa rauhallisesti, kerätä voimia syksylle ja siinä sivussa ehkä hankkia kokemusta ja maallista mammonaa töissä. Tässä pieni kevään yhteenveto ja katsaus syksyyn.

Teksti: Erkki Valtonen

Kuva: Aki Lähdesmäki

Opintoasiat

Kevät on ollut osastollamme ja korkeakoulussamme kiireistä aikaa. Rehtorivaalit pidettiin huhtikuun lopussa. Opiskelijaedustajat olivat aktiivisesti mukana valinnassa ja vaaliteemojen käsittelyssä. Onnistuimme luomaan paljon keskustelua paikoin jopa arvostelemalla koko korkeakoulua ohjaavia näkemyksiä kuten johtajuuden merkitystä hallinnossa, tutkimuksen tulevia painopisteitä ja korkeakoulumme roolia valtakunnan opiskelupaikkojen joukossa. Onnistuimme myös konkreettisesti äänestyksessä tuomaan ääntämme kuuluville ja saavuttamaan tavoitteitamme. Nyt keskustelun aloituksen jälkeen on jatkettava vaikeiden asioiden käsittelyä jatkavan rehtorin Matti Pursulan ja uusien vararehtoreiden Kalevi Ekmanin sekä Outi Krausen kanssa joskus rakenteita kovastikin arvostellen.

Osastollamme on tehty paljon työtä. Tutkintouudistus on nyt siinä vaiheessa, että rakenteellisesti koulutusohjelmat on lyöty lukkoon. Suuri kiitos tästä työstä kuuluu osastomme suunnittelijoille. He ovat joutuneet rakentamaan kokonaisuutta monien vaatimusten ja vaikeuksien pohjalta. Toki ohjelma ei ole missään nimessä vielä valmis. Paljon työtä riittää rakenteen ja kokonaisuuden hiomisessa. Opiskelijat ovat olleet mukana uudistuksessa koko valmistelun ajan monilla eri tasoilla. Olemme pyrkineet toimikunnissa ja neuvostoissa tuomaan esille parhaamme mukaan opiskelijoiden näkemyksiä ja ohjaamaan päätöksiä.

Haluamme tehdä osastostamme paikan, jossa opetus ja muut opetukseen liittyvät järjestelyt ovat laadukkaita, sekä opiskelija voi tuntea kuuluvansa arvostettuun tiedeyhteisöön. Tästä tavoitteesta olemme vielä kaukana. Haastankin kaikkia ensi syksynä olemaan kärsivällisiä uuden järjestelmän astuessa käytäntöön. Lisäksi haastan kaikkia olemaan myös tietoisia, että opiskelijoilla on vaikutusmahdollisuuksia kuten rehtori-

vaalit ja tutkinnonuudistustyö osoittavat. Teidän tiedoillanne edustajat voivat saada asioita eteenpäin. Antakaa siis palautetta esimerkiksi killan web –sivuilla, osallistukaa haloped (hallinnon opiskelijaedustajat) toimintaan killan opinto-toimikunnan kautta, vaatikaa äänekkäästi professoreilta ja osastolta parempaa, kritisoikaa, pitäkää ääntä! Hyvä osasto ja korkeakoulu on meidän kaikkien etu, vaikka olisimmekin siirtymässä työelämään tai jo kokonaan siellä.

Opiskelijaelämän näkymiä syksyllä

Syksyllä tulevat fuksit! Uusi sykli lähtee taas käyntiin. Mutta miten käy toisen vuosikurssin? Etääntyvätkö kolmannen vuosikurssin opiskelijat edelleen pidemmälle työelämän ja opiskelun harmauteen? Me emme halua nähdä tämän tapahtuvan. Haluamme nähdä ihmisiä, jotka tuntevat kuuluvansa johonkin. Haluamme nähdä yhteistoimintaa, hulluja ideoita, tempauksia, tekniikan harrastamista opiskelun tueksi.

Killan aktiiveilla ei ole mitään mahdollisuuksia tietää mitä kaikki haluavat. Killan tehtävä onkin olla teidän työkalunne toteuttaessanne mitä ikinä haluatte. Haluatteko lähteä kuukaudeksi ulkomaille tutustumaan yrityksiin? Haluatteko järjestää jollakin pienemmälläkin porukalla jonkinlaisen tapahtuman? No! Me jaamme resursseja, me autamme, annamme taloudellista tukea. Aiomme tehdä muun muassa ammattiainejärjestöjen ja professoreiden kanssa lähempää yhteistyötä, että tekniikan harrastaminen puhkeaisi jälleen kukkaan syksyllä.

PS. HERÄTYS KAKKOSET! Te olette peruskoulutuksenne saaneet. Syksyllä on aika ruveta luomaan rohkeasti muistorikasta opiskeluaikaa.

Aurajoen rannoilla

SIK:n iskujoukko suoritti tutkinnon päivässä ja valloitti Turun siinä sivussa. Sössö esittelee hilpeän raportin vähemmän totisesta tapahtumasta.

Teksti: Lennart Sandström ja Aleksi Harri
Kuvat: Antti Rantakallio

Kesän lähestyessä moni ihmettelee ja valittelee opintojen ajoittain hyvinkin keskinkertaista edistymistä ja sitä miten kaukana taivaanrannan takana tutkinto siintää. Mutta onneksi on yksi tutkinto, jonka suorittaminen ei vaadi rakettiyhtälöä, nablaa, kymmeniä tuhansia tunteja lukemista ja laskemista eikä selkareiden vääntöä yötä päivää. Tutkinto, jossa edistymistä ei mitata opintoviikoissa vaan hilpeyden tasolla, ja jonka suorittaminen on yhtä juhlaa. Tutkinto, jonka kaiken muun hyvän lisäksi voi suorittaa yhdessä päivässä, yleensä aurinkoisessa säässä ja hyvien ystävien ympäröimänä. Tämän tutkinnon nimi on tietysti AATU, eli Akateeminen aurajokilaivuritutkinto, joka järjestetään joka kevät Suomen Turussa.

Noppia jo matkalla

Junan sijaan pääsimme paikalle bussilla, joka oli täynnä iloisia mutta haalareiltaan kovin värittömiä TiKkareita. Tosin 3M:llä on sitten sitä värikkyyttä muidenkin puolesta ja vähän lisää. TiKkareissa parasta on se, että he edustavat kovin runsaasti, ja on sanomattakin selvää että bussissa oli hyvä fiivis. Tänä vuonna tosin bussikuski teki pahan virheen pysähtyessään Kasvihuoneilmiö -nimisen putiikin edessä Lahnajärven sijaan. Pettymysten pettymys oli suuri kun emme saaneet Lapin Pystyämme nauttia. Tosin Kasvihuoneilmiön kiinteistössä oli myös ”diverssikauppa” josta ostimme yhden jos toisenkin diverssin, kuten haalariin ommeltavia noppia hintaan pari euroa. Saisipa TTK:llakin niitä yhtä helposti.

Letkeää uurastusta tutkinnon parissa

AATUn virallinen osuus käynnistyi kello 14.00 kesäloma- rauhan julistuksella. Rauhan julisti perinteisesti Turun yliopiston rehtori Keijo Virtanen. Rauhaa opiskelulla tahi työnteolla rikkovaa kohtaa mitä ankarimmat rangaistukset (opintoviikot ja palkka tulevat päällimmäisinä mieleen). Rehtori Virtanen palkittiin monivuotisesta panoksestaan AATUssa Akateemisen Aurajokilaivakarhun arvolla. Ennen kisan starttia julistettiin myös AATU-kisan voittajat, joille luovutettiin ilmaiset tutkintojuomat. Kisassa on tarkoituksena pysäyttää kello mahdollisimman lähelle 2 sekunnin tavoiteaikaa. Tänä vuonna voittaja-aika oli vain muutama mikrosekunnin yli tuon ajan.

Kun kisa lopulta kahdelta lähti käyntiin, olimme valmiita lähtemään kohti ensimmäistä suorituspaikkaa. Janokin jo vaivasi, eikä sitä edes paikalla jaetut jääteet lievittäneet. Suorituspaikkoina toimivat jokirannan ravintolalaivat, muutamalla rannan lähellä sijaitsevalla alan kuppilalla höystettynä. Kuten niin monta kertaa aikaisemmin, oli ensimmäinen kohteemme Ravintolalaiva Majland. Vaikka näin kävelymatka onkin aluksi pitkä, on loppua kohden laivoja tiiviisti. Näin ei tarvitse kylmettyä kävellessä vaan voi nauttia kisajuomia laivojen lämmössä. Vaikka ilma vielä olikin kohtuullisen lämmin, niin 5-6 tunnin päästä kun tutkinto on loppusuoralla, on sää yleensä jo ehtinyt viilentyä.

Majlandin, jonka edeltäjä upposi selittämättömissä olosuhteissa 90-luvun alussa, kannella oli hyvä nauttia ensimmäiset kisajuomat ja aloittaa turinointi kanssakilpailijoiden kanssa. Huomattuamme, että sapseilla oli hyvä aloittaa, jäi keskustelu tauolle Vaakahuoneen paviljonkiin saakka. Tilavalla terassilla ei keskustelua haitannut vaikka laudat jalkojen alla eivät joen tahtiin keinuneetkaan. Paviljongin vieressä sijaitsee rannan ainoan risteilevän laivaravintolan, Ukko-Pekan, laiturit. Vaikka risteilyyn ei ollutkaan aikaa, takaisin keinuvalle alustalle pääs-

tiin hetimiten kun pääsimme Espositon kannelle. Kyseessä on vanhin yhä toiminnassa oleva ravintolaiva.

Oli tullut aikaa jättää Turku taakse ja siirtyä Åbon puolelle. Helpoiten tält puol jokkee pääsee pois käyttämällä hyväksi föriä, vuodesta 1903 liikennöinyttä kauniin oranssia lauttaa. Jotkut voivat pitää lauttaa huonona sillan korvikkeena, mutta näin laivat jotka sillan alta eivät mahtuisi pääsevät eteenpäin yläjuoksulle. Lisäksi lauttamatka on elämys, jota ulkopaikkakuntalaisetkin arvostavat. Parin minuutin lauttamatkan jälkeen saavuimme täl puol jokkee ja pääsimme karistamaan matkan pölyt kurkuistamme seuraavassa kisapaikassa, ravintola Laiturissa, jossa jokisairaudesta kärsivät saivat vatsansa rauhoitettua. Wanhassa Rahtilaivassa oli tarjolla kierroksen erikoisin snapsi: lakritsin ja chilin sekoitus oli hyvää. Vielä muutama vuosi sitten laivassa sijaitsi myös Suomen ainoa Hesburger, missä majoneesiburgerit sai huuhdottua huurteisella alas. Valitettavasti tätä konseptia ei ole levitetty laajemmalti.

Lähdettyämme Telephyn suosikista, hinaajaravintola Brunosta, alkoi seuruetamme hiukoa. Kun Lulun kannella jono vielä oli perästä keulaan, päätimme lähteä ruokaa metsästä. Koska saimme järjestettyä kyydin, oli kohde selvä, sillä Ate's tarjoaa Suomen parasta kebabia. Vaikka ravintola sijaitseekin 12 kilometriä Turun keskustasta, Liedossa, ei kokemusta kannata jättää väliin, jos Turkuun päin eksyy. Ruokailuun matkoineen meni sopivasti aikaa, jotta hätäisemmät luulivat jo loppujen juomien nauttimisen menevän tiukaksi. Jonot olivat kuitenkin lyhentyneet melkoisesti, joten ryhmämme sai nopeaan tahtiin käytyä läpi niin Lulun, Katarinan kuin Papa Joen. Cindystä selvittyämme osa porukastamme

sai tutkintonsa suoritettua, eikä muillakaan enää ollut kuin pari juomaa jäljellä. Kiire helpotti ja vaikka ilma olikin kylmennyt, viimeisiä huurteisia oli hyvä siemailla Svarte Rudolfin ja Donnan lämmitetyillä kansilla.

Euroviisuja ja jatkotunnelmia

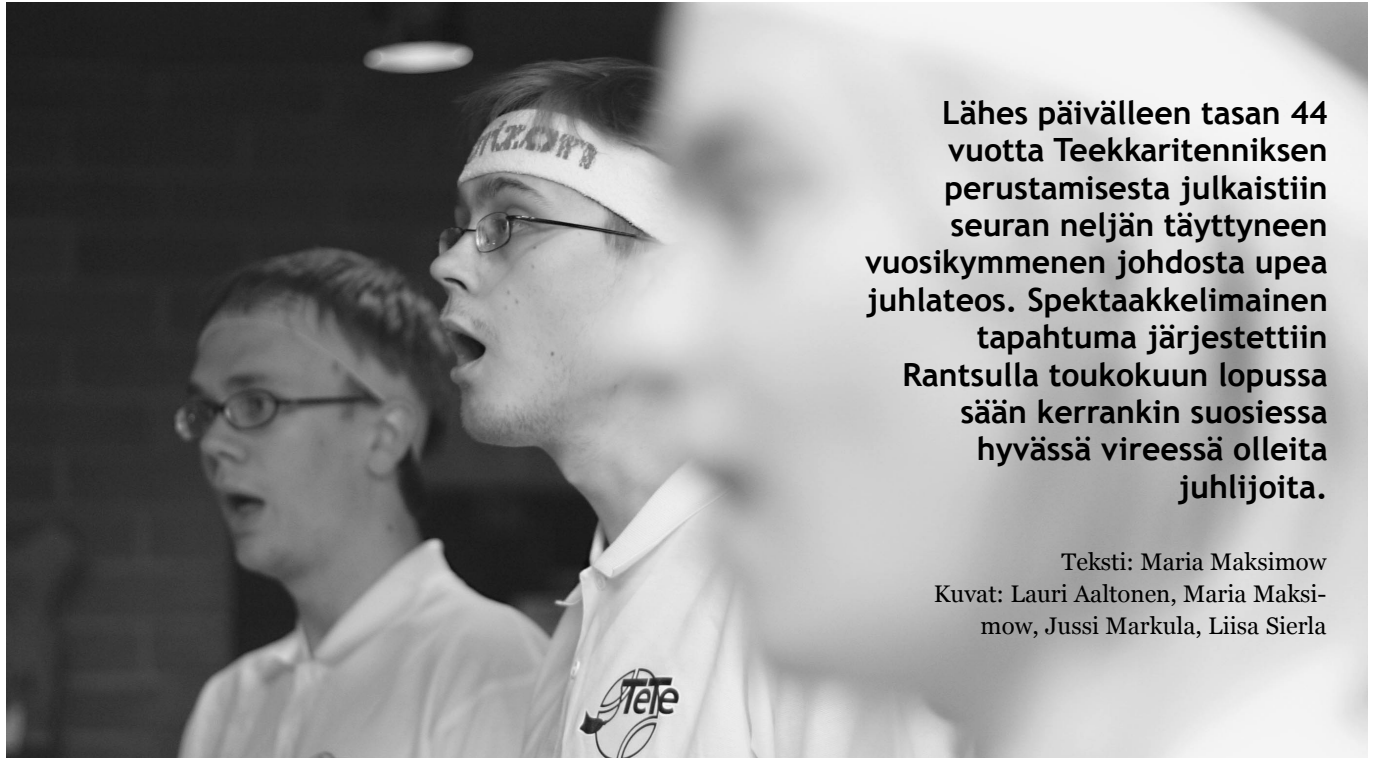
Ennen jatkoja käväisimme vielä Aidoissa Turkulaisissa Kotipippaloissa (tm) jossa viihdykkeenämme toimi Euroviisujen esikarsinnat. Jep, aikuisten oikeesti. Ja Norjahan ei euroviisuja voittanut. Ei, vaikka heillä oli kaksi eri edustajaa. No, norjaa emme kuitenkaan puhuneet vaikka olimme kaikki Kapteenin tutkinnon jo suorittaneet ja käyneet hakemassa paikallisesta Ruokavarastosta (tai no, nestevarastosta) pari mäyristä à 6,9 euroa. Hyvä oli oluenjuojan juoda.

Itse jatkoilla eräät sitten kruunattiin Kapteeneiksi, eräät Amiraaleiksi, ja allekirjoittanut eräiden tahojen mielestä moraalisesti ja eettisesti arveluttavasti Aurajokikarhuksi. Näkyi siellä Börssissä tiettyä parinmuodostustakin, ja RAY antoi sopivasti lisäansioita virvokkeiden hankintaan, mutta tunnelma oli mielestäni hieman latistunut. Kadun toisella puolella tuopin sai naurettavaan 40c hintaan, mutta jostain syystä seurueemme ei sinne eksynyt. Äkkiä kello olikin jo valomerkin verran, ja turkulaisten jäädessä Turkuun me muut suuntasimme bussiasemalle, josta lähdimme yöbussilla kotiinpäin. Tällä kertaa ei duracellit riittäneet toisiin dösäbileisiin.

Nukuimme sikeästi kotiovelle asti, ja kävelimme omaan sänkyyn nukkumaan, tyytyväisesti tietoisina siitä että taskussa on ainakin yksi tutkinto. Ja hyvämuistoinen sellainen.

*Vielä muutama vuosi
sitten laivassa sijaitsi myös
Suomen ainoa Hesburger,
missä majoneesiburgerit sai
huuhdottua huurteisella alas.*

Teekkaritenniksen mykistävä comeback kustannusalalle

Lähes päivälleen tasan 44 vuotta Teekkaritenniksen perustamisesta julkaistiin seuran neljän täyttyneen vuosikymmenen johdosta upea juhlateos. Speaktaakkelimainen tapahtuma järjestettiin Rantsulla toukokuun lopussa sään kerrankin suosiessa hyvässä vireessä olleita juhlijoita.

Teksti: Maria Maksimow

Kuvat: Lauri Aaltonen, Maria Maksimow, Jussi Markula, Liisa Sierla

Kuten kaikissa tasokkaissa juhlissa oli tilanne Rantsulla viisi minuuttia ennen ensimmäisten vieraiden saapumista ja vielä kymmenen sen jälkeenkin totaalikaaos. Koristelu, ruokien esillepano ja ennen kaikkea ohjelman harjoittelu tuntuivat järjestäjistä olevan täysin puolitiessä. Se ei kuitenkaan tainnut vieraita häiritä, ja loppujenkin vieraiden saavuttua paikalle päästiin aloittamaan ohjelma pieni perhoslauma vatsanpohjalta mutta hyvällä mielellä.

Juhlakalu puuttuu

Tervetuliaismaljan jälkeen ilmoittivat söpöt tennisasuiset ja lakkipäiset juontajat, että kirjat eivät suinkaan vielä olleet paikan päällä vaan olivat hetkeä aiemmin lähteneet painotalosta Porvoosta kohti Otaniemeä. Kirjoja odotellessa saatiin onneksi puhujia kuten entinen Nokian tutkimuskeskuksen johtaja Juhani Kuusi eli TeTen ensimmäisen hallituksen sihteeri ja Suomen Tennisliiton toimitusjohtaja Mika Bono viihdyttämään muita kutsuvieraita.

Mutta kun Polyteknikkojen kuoron kvartetti oli hoitanut hauskaasti oman osuutensa illan musiikkitarjonnasta, ei kirjoja vielääkään vain kuulunut... Onneksi teteläiset eivät koskaan jää neuvottomiksi ja ottivat yhteyttä kirjakuljetukseen virallisilla TeTe-radiopuhelimilla. Kirjojen myöhästymisen syyksi paljastui rengasrikko.

Tennistä ja teekkarihenkeä – Teekkaritennis 40 vuotta!

Jo seuraavan puheen jälkeen näkyi Rantasaunan ikkunasta lupaavan näköistä liikettä ja raavaat teteläismiehet lähetettiin kantamaan kuormaa sisään. Rytmikkään taputuksen saattelemana hyvin painavalta vaikuttanut kirjalaatikko kannettiin sisään ja valotkin himmenivät. Pian alkoi kaiuttimista kuulua reipasta biittiä ja laatikkoa ryhdyttiin avaamaan.

Ja kas! Kun Sandstorm räjähti soimaan ja diskovalot välkyivät, hyppäsikin laatikosta TeTen puheenjohtaja vuosimallia 2003 Jaakko Nyrölä! Nopeammin, kuin TeTen pallotoimittajan lasku kolahtaa mailboxiin, hän tempaisi huoneessa olleelta tukipöydältä keltaisen koristeliinan, jonka alla juhlateoskirjat olivat koko ajan olleet!

Siinä se nyt oli. Parin vuoden väsymättömän uurastuksen hedelmä, jonka syntymistä siivitti loppumaton into ja teteläisten kuulu tekemisen meininki. Tuloksena 96 sivua täysnelivärisinä kovien kansien välissä. Pinta-ala A4, kokonaispaksuus noin 1 cm. Ensimmäinen kirja luovutettiin itsestään selvästi Teekkaritenniksen perustajalle ja ensimmäiselle puheenjohtajalle Hannu Karulle. Hän piti myös loistavan, liikuttavan ja lystikkään puheen uskosta, toivosta ja teekkarityöistä, joita ilman TeTeäkään ei olisi olemassa.

Ja bileet jatkuivat viiteen...

Virallisen osuuden jälkeen juhlat vasta alkoivatkin. Järjestelytoimikunta sai jopa kiitoksia hyvin suunnitelluista ja erinomaisesti onnistuneista juhlista. Aiempien vuosikymmenten teteläiset osoittivat, että turnauskunto ei ole pettänyt, ja nyky-polvi lanseerasi uuden käsitteen TeTe-karaoke. Taisipa löytyä joukosta niin ikään vahva suosikki seuraavaan Idolsiin. Ja kyllähän silloin loistobilet syntyvätkin, kun saunat lämpiävät, makkarat tirisevät grillillä, booli virtaa ja minitenniskentältä kuuluu taisteluhuutoja.

Juhlateos ja mistä sellaisen saisi

Kirja on siis vielä paljon enemmän kuin mainoksensa mukainen teekkarimainen ja tennispitoinen poikkileikkaus TeTen tapahtumarikkaista neljästä vuosikymmenestä. Kirjoituksia ja kuvia on kerätty viiden eri vuosikymmenen TeTe-aktiiveilta. Grand Slam -tyyliin pitäisikin kiittää useita avustajia, sponsoreita ja tekijöitä sekä tietenkin heidän kotiväkeään siitä suuresta panostuksesta, jonka ansiosta juhlateoksen julkaisu tuli mahdolliseksi. Kaiken taustalla on toiminnan jatkuvuuden ja teteläisten yhteishengen kasvattamisen lisäksi haave TeTen omasta tenniskentästä. Juhlateoksen myynnistä saadaan toivottavasti jo pieni pesämuna tuon haaveen tavoitteluun.

Eniten öitä kirjan tekemisen parissa valvoi varmasti päätoimittaja Niilo Fredrikson (TeTen puhis 2002). Hän piiskasi meidät muutkin hienovaraisella painostuksella (lue: säännöllisillä puheluilla ja sähköpostitulvalla) ja varsinkin omalla esimerkillään tekemään hommia projektin eteen. Ja Niilon sanoin pilke silmäkulmassa: "Oli meillä välillä ihan hauskaakin!"

Jos haluat saada tämän merkkitteen Tennistä ja teekkarihenkeä – Teekkaritennis 40 vuotta omaksesi, ota yhteyttä joko allekirjoittaneeseen (mmaksimo@cc.hut.fi) tai TeTen hallitukseen tete@hut.fi. Juhlateos maksaa 15 euroa opiskelijoille (ei jatko-opiskelijat) ja 25 euroa muille. Toimitustapa sovitaan tapauskohtaisesti. Käy myös tutustumassa juhlateokseen TeTen kotisivuilla <http://www.tky.hut.fi/~tete/juhlateos.html>!

Juhani Kuusen ja Mika Bonon seurassa ei aika käy pitkäksi.

Tennistä ja teekkarihenkeä (TeTe)

TeTe on TKY:n alayhdistys kaikille tennistä pelaaville ja siitä kiinnostuneille. Toimintaa riittää aloittelijoille järjestetyistä tennisvalmennuksista Tennisliiton sarjaan eli divariin osallistuviin kilpajoukkueisiin. Lisäksi järjestetään pelipäiviä ja turnauksia sekä useita erilaisia rentoja tapahtumia, joihin yleensä liittyy tenniksen pelailua, saunomista tai vaikka grillailua.

Ehdottomasti suurin toimintamuoto on TeTen sisäinen sarja, jossa pelaa noin 150 pelaajaa talvikaudella. Pelaajat on jaettu 4 – 5 hengen lohkoihin, ja näin ollen varmasti kaikki pelaajat aloittelijoista A-luokan kilpailijoihin löytävät oman tasoisia pelikavereita. Toiminta ei hiljene kesällä vaan jatkuu kesäsarjan muodossa ja divariotteluina. Lisäksi TeTen jäsenet saavat nauttia useista jäseneduista. He saavat alennuksia eri tennishalleissa, voivat ostaa TeTen välittämiä halpoja palloja ja grippejä tai jännittyttää mailansa edullisesti TeTen mailanjännittäjällä.

Jos haluat liittyä TeTeen, ota yhteyttä rahastonhoitaja Maria Maksimowiin (mmaksimo@cc.hut.fi), joka lähettää sinulle viitenumeron jäsenmaksun maksamista varten. Jäsenmaksu on 9 euroa opiskelijoille ja lisäksi voi liittyä jäseneksi Suomen Tennisliittoon, jonka 8 euron jäsenmaksulla saa Tennis-lehden vuosikerran kotiin kannettuna. Tervetuloa TeTen jäseneksi!

Yhteistyökumppanien tervehdykset

Hai kaikki SÖSSÖn lukijat!

Tervehdys teille ABB:ltä. ABB:llä ja Sähköinsinöörikillalla on pitkät ja hyvät yhteiset perinteet, esim. kuulalaakeri, joka varmasti selviää fukseillekin jossain vaiheessa. ABB on ollut mukana SIKin tilaisuuksissa ja vastavuoroisesti sikkiläiset ovat käyneet opintokäynneillä sekä Pitäjänmäen että Vaasan tehtaillamme.

Toivotan myös teidät fuksit tervetulleiksi tutustumaan ABB:hen. ABB tarjoaa joka kesä sadoille opiskelijoille kesätöitä, eniten tietysti tärkeimmälle kohderyhmällemme sähkövoimatekniikan opiskelijoille.

Hyvää opiskeluintoa ja tapaamisiin syksyllä.

Marjut Ojala
oppilaitossuhdevastaava

Huoletonta kesää!

Tervetuloa alalle!

Onnittelut loistavasta valinnastasi opiskella sähkö- ja tietoliikennetekniikkaa Teknillisessä korkeakoulussa Otaniemessä! Nokian rekrytointitiimimme sekä moni entinen sähköläinen, nykyinen Nokialainen, odottaa tapaamistasi. Pyrimme eri tavoin tuomaan sinulle tietoa työelämästä ja kontakteja yritysmailmaan jo opintojen aikana.

Ensi syksyn fuksiexulla sekä marraskuun TalentIT-messuilla Dipolissa saat meiltä vinkkejä opiskeluun ja tietoa uramahdollisuuksista Nokiassa. Yhteistyön merkeissä näemme SIKin haalarigaalassa ja Potentiaalain Tasaus vuosijuhlissa. Viime keväänä osallistuimme myös SIKin järjestämään sähköturnaukseen ja rekrytointisau-nailtaan sekä palkitsimme Lan-partyyn kilpailijoita.

Vuodenvaihteessa käynnistyy taas kesäharjoitteluhaku. Työllistimme tänäkin kesänä Suomessa useampia satoja kesäharjoittelijoita, joukossa todennäköisesti monta sähköläistäkin. Harjoittelumahdollisuuksista sekä Nokiasta työnantajana löydät tietoa osoitteesta www.nokia.fi/urapolku. Harjoittelun aikana pääset yhdistämään teorian käytäntöön ja antamaan oman panoksesi langattoman viestintäympäristön tulevaisuudelle.

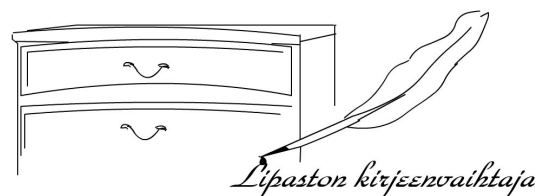
Globaali yrityksemme toimii 50 maassa ja työllistää noin 51000 työntekijää. Suomessa yksiköitämme sijaitsee pääkaupunkiseudun lisäksi Salossa, Turussa, Tampereella, Jyväskylässä ja Oulussa. Täällä pääkaupunkiseudulla on Suomen suurin Nokia-keskittymä, joka tarjoaa laajan kirjon erilaisia uramahdollisuuksia. Ehkä tulevaisuuden teknologiat ja ainutlaatuinen yrityskulttuurimme ovat sopiva urapolku myös sinulle.

Opiskeluintoa ja ikimuistoista opiskelijaelämää Sähköinsinöörikillan uusille jäsenille toivottaa

Teksti:
Samuli Kauranne,
teekkari, fil. yo

Kirjeenvaihtaja osti digiboksin opiskelija-asuntoon.

Digiboksi

Määräsivät minut sitten töistä sairauslomalle. Imusolmukkeen-tulehdusta ja jotain sellaista. Antibiootteja ja allergialääkkeitä. Olisin voinut käyttää tämän palstatilani kirjoittamalla tuntuja- ni terveydenhuoltopalveluiden tilasta tai olisin voinut nurista siitä, että autostani hajosi lämpppäriin moottori viikkoa aikai- semmin työmatkalla, mutta päätin sitten kertoa normaalista poikkevista tekemisistäni.

Sairauslomille on jossakin määrin tyypillistä subjektiivisen aikakokemuksen vääristyminen; katkonaisesti nukkuessa saat- taa kulua kuusi tuntia parasta päiväaikaan yhdessä hujauksessa ja toisaalta valveilla saattaa reaalisien varttitunnin subjektiiv- nen kokemus lähennellä kolmea tuntia. Näinä venyneen ajan hetkinä alennuin sitten ensimmäistä kertaa moneen vuoteen avaamaan tv:n ihan noin muuten vaan.

Tuli sitten yhdessä illassa tapitettua sitä toosaa kertarysäyk- sellä saman verran kuin normaalisti katsoisi kolmessa viikossa. Kokemus oli monin puolin avartava. Ensinnäkin se vahvisti näkemykseni siitä, että 98 % valtakunnallisten kanaviemme annista on edelleenkin täyttä roskaa, jota en normaalissa vi- reystilassa jaksaisi katsella montaakaan minuuttia. Toisaalta ilahdukseksi toivoi ei ole kuitenkaan täydellisesti menetetty, sillä Alma-konsernin semi-valtakunnallinen digi/kaapelikanava Subtv aikoo näyttää seuraavasta maanantaista alkaen Salaiset Kansiot uusintana aivan ensimmäisestä jaksosta alkaen. Jak- soin hetken jopa aidosti iloita tästä merkkiteosta ohjelmiston

laadun kohottamiseksi, kunnes kuumehoureinen tajuntani muisti, ettei Hoas ole kuunaan vaivautunut vetämään tänne Lintuvaaran korpeen kaapelia, joten mainittu kaupallinen tv- kanava ei näy kiinteistössämme.

Lääkitykseni oli ilmeisesti riittävän vahva, koskapa raa- hautuessani seuraavana päivänä kauppaan asetyylisalisyyli- hapon ja kofeiinin voimin päädyin ostamaan heräteostoksena digiboksin. Enkä ostanut edes halvinta saatavilla olevaa, vaan tyyriimmän version. Muistin vasta kotiin päästyäni, että Hoas on tiedotteessaan varoittanut, ettei kiinteistömme ole vielä digivalmis, vaan digivalmius on luvattu kevääksi 2006. Tällä kertaa yletön optimismin puuskani kuitenkin veti pidemmän korren ja pienen asennuspuuhastelun jälkeen Subtv suostui kuin suostuikin näkymään. Ylen kanavanipussa ei sen sijaan kuva näy eikä häävi ole tilanne monen muunkaan kanavan kohdalla, mutta enhän minä niitä kaivannutkaan.

Uuden ostokseni myötä loput sairaslomapäivät kuluivat ainakin ilta-aikaan rattoisasti, joskin muutama tässä lehdessä painokelvoton sana pääsi, kun keskiviikko-iltana havaitsin näkyvyyden säästä riippuvaiseksi. Simpsonit oli sateen vuoksi peruttu, mutta ei tässä mitään tärkeää menetetty. Nyt vain olen alkanut kauhunsekaisin tuntein odottaa, koska koittaa se maanantai- tai tiistai-ilta, kun ulkona sattuu satamaan vähän reilummin. On mahdollista, että vaimoni aikoo sen jälkeen harkita vakavasti turvapaikan anomista anopin luota.

EESTEC - Connect them all!

Tottahan jokainen osaa oluen tilata ja kippistää iloisesti, mutta monellako kielellä sinä selviytyisit? Yhdistä alla olevat ilmauk- set oikeaan kieleen. Vastaukset ja lisää EESTEC-informaatiota osoitteesta <http://www.hut.fi/~eestec/>.

Laatinut: Aki Oksanen

Jiveli!	Austrian	Jedan pivo
Salute!	Bulgarian	Yksi olut
Nazdrave!	Croatian	Ena b'ira
Zdrowko!	Dutch	Egy Söröm
Prost!	English	Jeden piwo
Zivjeli!	Finnish	Edno hranata
Cheers!	Greek	Uno cerveza
Skål!	Hungarian	One beer
Ya Mas!	Italian	En öl
!Salud!	Polish	Een bier
Prosch!	Romanian	Uno birra
Kippis!	Serbian	Eis biär
Proost!	Spanish	Eins Bier
Noroc!	Swedish	Unu berea
Egeszsegedre!	Swiss	Jedan pivo

Sadepäivän varalle

Suomalaisia pidetään usein jäykkinä ja huumorintajuttomina. Sössö kehottaa lukijoitaan uimaan vastavirtaan ja tarjoaa muutaman konkreettisen vinkin aloittamiseen.

Teksti ja kuvitus:
Anne Myller

1. Paista kesäpiparkakkuja. Näin voit helposti yllättää ystäväsi ja antaa juhannuspiparia kaikille tarvitseville. Jos et halua tehdä taikinaa itse, voit ostaa sen (turhankin) hyvin varustellusta kaupasta tai hankkia taikinan pakastimeen jo ennen joulua. Laiskuuden yllättäessä taikina säilyy seuraavaan jouluun asti.

2. Otaniemessä on jatkuvasti väärin pysäköityjä autoja. Leikkaa ohuehkosta valkoisesta paperista noin 10,2 x 20,5 cm:n kokoisia lappusia, joihin voit mielialasi mukaan raapustaa runoja, mietelauseita tai vaikka puhelinnumerosi. Hanki jotakuinkin saman kokoisia muovitaskuja (ellei varastossasi jo ole alkupe räisiä sakkolapputaskuja), pujota jokaiseen yksi lappunen ja taittele ne yön pimeinä tunteina autojen pyyhkijöiden väliin. Voit olla varma, että huonompikin kirjoituksesi saa lukijoita.

3. Jos saat leffateatterissa huonon paikan aivan reunasta tai eturivistä, on se loistava muiden katsojien tutkailuun. Odota kuitenkin tovi filmin alussa, että muut ehtivät eläytyä juoneen, ettet herätä liikaa huomiota. Näet nimittäin huomattavasti aidompia reaktioita, kun uhri ei tajua olevansa tarkkailun kohteina. Parhaiten toimivat (harmillista kyllä) ne onnistuneimmat ja mukaansatempaavimmat elokuvat, joissa voit bongata kymmeniä tapoja nauraa, pidätellä kyyneliä tai puristaa ensideitin hikistä kättä kauhuleffan jännittävässä kohdassa.

4. Kesällä hyppysiisi päätyneet neliapilat kannattaa kuivata, jotta voit talven pimeinä kuukausina sijoitella niitä kirjaston kurssikirjojen väliin. Mikäs sen mukavampi tapa piristää lukemista ja toivottaa onnea tenttiin.

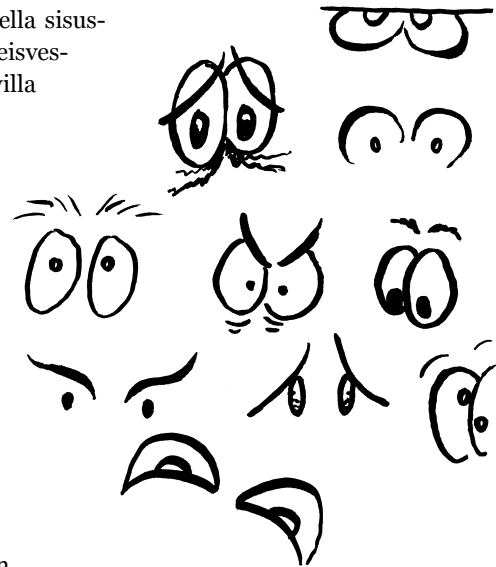

5. Järjestä kirjahyllysi kirjojen värin tai koon mukaan. Voit ta-voitella täydellistä sateenkaariväritystä tai muotoilla opusten yläreunoista sinikäyriä. Vielä kivempaa järjestäminen on, jos teet sen tuttavasi huolella aakkostetulle minikirjastolle.

6. Jos saat (kesä)työpaikallasi oman, pienen ja keskeisellä paikalla olevan sermivirityksen työhuonetta korvaamaan, leikkele lehdistä satoja korvan kuvia ja sisusta sermit niillä. Tehokkaampia ja isompia kuvia saat laadukkaalla väritulostimella tai –kopiokoneella, jos pääset käsiksi sellaiseen.

Jos opiskelusi ja työurasi eivät ole vielä tällä asteella, voit harjoitella sisustamalla soluasunnon yhteisves-san kymmenillä tuijottavilla silmäpareilla.

7. Ahkerin väkertäjä alkaa jo juhannuksena kehittämään seuraavan talven kunnianhimoisimpia tempauksia, kuten lehtineen säilötyä joulukoi-vua. Toisaalta liika suunnittelu johtaa helposti ideaan kyl-lästymiseen jo ennen toteutusvaihetta, joten rohkenen suositella spontaania toimintaa heti loistavan idean eksytyä pääkoppaan.

Fuksi

Shanghaitaulukot

3-3					3-3				
3-4					3-4				
4-4					4-4				
3-3-3					3-3-3				
3-3-4					3-3-4				
3-4-4					3-4-4				
4-4-4					4-4-4				

**Sössö toivottaa
uudet fuksit
tervetulleiksi!**